

Μπέοτολτ Μπρεχτ

ΦΩΣ ΣΤΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

Παντούκ — Κυρία Χόγκε — Ἐφημέριος — Δημοσιογράφος — Βοηθός — Πληθος — Τὰ κορίτσια τῆς κ. Χόγκε

Στενοσόκακο μὲ κακόφυγμα σπίτια. 'Απ' τὰ δεξιά στή σειρά ώς τὸ δάθος τέτοια σπίτια, μ' ἀνοιχτές τις τζαμύπορτες κι' ἀπὸ πάνω τους κόκκινα φανάρια. Τὸ δρομάκι προχωρεῖ σὲ δάθος, στρίδει λίγο δεξιά κι ὑστερα προχωρεῖ πάλι ἀριστερά. 'Λριστερά, στὰ πλάγια, μιὰ μεγάλη σκηνὴ ἐκστρατείας, μὲ ἔναν μπεργτὲ μπροστά. 'Εξω ἀπὸ τὴν εἰσοδο, δεξιά, ἔνα τραπέζι καὶ μιὰ καρέκλα. Γύρω ἀπ' τὴ σκηνὴ, σ' ἀρκετὴν ἀπόσταση, ἔύλιγα κάγκελα. Ψηλά, πάνω στὴ σκηνὴ, μιὰ μεγάλη πινακίδα μὲ τὴν ἐπιγραφὴ «ΓΕΝΝΗΘΤΩ ΦΩΣ» — «ΛΑΓΚΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ». 'Απ' τὴν κορφὴ τῆς σκηνῆς ἔχεινεται σ' δλο τὸ δρομάκι ἔνα χρῶμα λευκὸ σὰν ἀσβέστης.

1

Νύχτα. Μπρός στὸ τραπέζι κάθεται ὁ Παντούκ, ἔνας κοκκινομάλης ἄντρας ποὺ κόδει εἰσιτήρια.
Κόσμιος πολὺς περιμένει στὴ σειρά.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μαλακὸ συφιλιδικὸ ἔλκος ἔνα μάρκο! Βλενδροια ἔνα μάρκο κι' ἔξηγητα πφέννιχ. Σύφιλι δύο μάρκα καὶ πεγγυτα. Μήν σπρώχνεστε!

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ: Γίνεται μέσα διάλεξη;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Σὲ τρία λεπτά.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι ἀπὸ κερί;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ὁρίστε 40 πφέννιχ ρέστα. Γιὰ σύφιλη, τί λέτε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι ἀπὸ κερί, ή...

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κερί καὶ παρασκευάσματα σὲ οἰνόπνευμα.

ΚΥΝΑΙΚΑ: Τότε και σύφιλη.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Δύο μάρκα και πενήντα.

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ: Βλενόρροια.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Όριστε. Σωστά.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ: Σύφιλη. "Οχι, μονάχα σύφιλη. Ή πιδ φριχτή, δέν είναι ξεις;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μονάχα σύφιλη δὲ γίνεται. Η διάλεξη ἀρχίζει μὲ τὴ βλενόρροια. Λοιπόν βλενόρροια.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους) : Η ἀδελφή μου δὲ μποροῦσε μιὰ νύχτα νὰ κουμηθεῖ, τόσο πολὺ τὴν ἀγαστάτωσε.

ΜΙΑ ΆΛΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: Σκέφτηκα, ἀς πάω και γώ μιὰ φορά νὰ θῶ. Τὶς Πέμπτες, συνήθως πηγαίνω στὸν κινηματογράφο.

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: Τὸ δρομάκι νὰ δεῖς μονάχα, ἀξίζουν τὰ λεφτά.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Προχωρεῖτε! Μὲ τὰ λεφτὰ στὸ χέρι! Βλενόρροια 1 μάρκο. Συφιλιδικὸς Θίκος 1 μάρκο έξηντα. Σύφιλις 2 μάρκα πενήντα.

ΑΝΤΡΑΣ: Βλενόρροια.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Εγα μάρκο. Αδτά είναι μονάχα 50 πφέννιχ.

ΑΝΤΡΑΣ: Δὲν δίνω περισσότερα.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τότε δὲ μπαίνετε. Ο πάρα κάτω!

ΑΝΤΡΑΣ: Θέλω νὰ μπῶ δπωσδήποτε. Τί, δηλαδή, ἐπειδὴ ἔχω μονάχα πενήντα πφέννιχ, πρέπει γ' ἀρπάξω αὐτὲς τὶς καταραμένες ἀρρώστειες;

ΠΑΝΤΟΥΚ (στὸν ἐπόμενο) : Σύφιλις 2 μάρκα 50 πφέννιχ. Μάλιστα.

ΑΝΤΡΑΣ: Ωστε δὲ θὰ μοῦ δώσετε εἰσιτήριο.

ΠΑΝΤΟΥΚ: "Οχι.

ΑΝΤΡΑΣ: Καὶ η ὑγεία μου! Η γυναίκα μου! Τὰ παιδιά μου!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κι' οι ἐγκαταστάσεις! Καὶ τὰ ξέσδα! Οι

φόροι! Ή διάλεξη! Στρίβε, μή φωνάξω τήν 'Αστυγομία!

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έγινε πύρ και μανία!

ΑΝΤΡΑΣ: (φεύγει δρίζοντας ἀπ' τὰ δεξιά).

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: Ποῦ νὰ πηγαίνει ἄραγε;

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: Είχε ἔνα μοῦτρο, ἔτοιμος νὰ βγάλει τὸ δχτὶ του!

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: Πραγματικά! Νά, τώρα ποὺ πάει ἀπέγαντι!

ΑΝΤΡΑΣ (Προχωρεῖ πρὸς τὸ ἀριστερὰ γιὰ τὸ μπορτέλλο): Καταραμένα γουρούνια!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μὲ πενήντα πφέννιχ; Ἄντιο! Βλενόρροια 1 μάρκο. Καὶ τώρα ἀρχίζει ἡ διάλεξη! Οἱ χύριοι, δσοι δὲ χωρᾶνε μέσα, παρακαλῶ, δις περιμένον μισὴ ὥριτσα. Τὸ πρόγραμμα θὰ κρατήσει δλη τὴν νύχτα. (Σηκώνεται, τραβάει τὸ μπερυτέ. Κάμποσοι στέκονται ἀκόμα ἔξω, μαζεύονται κι ἀλλοι ἐπίδοξοι θεατές. Μέσ' ἀπ' τὴν σκηνὴν ἀκούγεται μιὰ ἀκαταλαβίστικη φωνὴ νὰ ρητορεύει κομπιαστά, μογότονα).

2

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ στὸν Παντούκ): Ὁνομάζομαι Σμίντ, δημοσιογράφος. Κάνω ρεπορτάς στὶς «Τελευταῖς Εἰδήσεις». Νὰ σας ἀπασχολήσω γιὰ λίγο;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ο χύριος ἔρχεται ἀπ' τὴν ἐφημερίδα; Μάλιστα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μεγάλη κίνηση στὴν ἐπιχείρησή σας, βλέπω.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τὰ πούλησα δλα!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πολὺ εὐχάριστο! Ή αρα πολὺ εὐχάριστο!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ναι, ξτοι είναι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ἐννοῶ, ώς πρὸς τὸν καλὸ σκοπό.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Αύτό δεν γονώ κι' έγώ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ούσιαστικά τί παρουσιάζετε;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Σήμερα αλλούδα μου μέσα θὰ δεῖτε τις καταστρεφτικές επιδράσεις που έχουν οι γενετήσιες άρρωστιες. Προειδοποίηση γιὰ τὴν πορνεία, που κατάντησε μάστιγα γιὰ δληγ μας τῇ κοινωνίᾳ. Μιὰ τουχτερή έκκληση στους μολυσμένους, νὰ φροντίσουν νὰ θεραπευτούν, προτού τὸ δηλητήριος καταστρέψει κορμὶ καὶ έγκεφαλο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Είναι ρεκλάμα γιὰ κανέναν ειδικό γιατρό;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τί λέτε κύριε, ἀπὸ στοιχειῶδες αἰσθηματιγάπτης πρὸς τὸν πλησίον! Σκεφθεῖτε τὶς χιλιάδες τοὺς πάσχοντες!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: (σημειώνει).

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τὶς τὸσες χιλιάδες τὰ θύματα τῆς πορνείας, που παρασυρμένα σὲ κάποια στιγμὴ ἀδυνατίας, ζῶσι ἀπὸ τὴν ἐπιδραση τοῦ ἀλκοόλ, ἔπειτα στὰ δίχτυα μολυσμένων γυναικῶν τῆς ἀμαρτίας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κατάλαβα, είστε ξνας ίδεαλιστής. Πώς σᾶς ἥρθε ἡ ίδεα αὐτή, στὰ καλὰ καθούμενα ν' ἀφοσιωθεῖτε στὴ σωτηρία τῶν συνανθρώπων σας;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Έπι πολλὰ χρόνια μελέτησα τὴν ἀμαρτωλή ζωὴ τῶν μεγαλουπόλεων. Πώς καταστρέψει τὴν ψυχὴν καὶ καταρακώνει τὸν δργανισμό. Πώς τὸ πιοτὸ καὶ γενικὰ τὸ ἀλκοόλ δὲν κάνει τίποτ' ἄλλο, παρὰ ν' ἀνοίγει τὸ δρόμο που δδηγεῖ στὴν πορνεία καὶ τὴν ἐγκληματικότητα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η ἐγκληματικότης. Χρησιμοποιεῖτε περίφημα τὰ γερμανικά. Τὸ ἔχετε υπ' ὅψη σας; Δείχνετε, σὰν νὰ χετε ἀπασχοληθεῖτε χρόνια σὲ συγχροτήματα ἐφημερίδων. Παρακολουθήσατε μήπως καὶ καμιάδην Ἀνότερη Σχολή;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Εφοίτησα γενάκα στὸ Δημοτικό. Οἱ φτωχοὶ γονεῖς μου δὲν εἶχαν ἀρκετὰ χρήματα, ώστε νὰ μὲν κάνουν ἀξιο μέλος τῆς κοινωνίας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἐκφραστήκατε περίφημα. Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς ζητήσω νὰ μου

πεῖτε λίγα γιὰ τὴν νεανική τας ζωὴν καὶ νὰ μου ἀγαλύσετε τὴν ἔξελικτική πορεία σας; Ἀπ’ τὴν πλευρὰ τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, δτὶς ἡ ἐπιχείρησή σας κινεῖ τό...

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ἡ ζωὴ μου προσφέρεται ἐπὶ τοῦ καθηροῦ πιγακίου τῆς δημιουργητος. Εἴμαι ἄνθρωπος τῆς σαφῆς νειας. Ἐπίσης εἴμαι ἔνας αὐτοδημιούργητος. Ὁ πατέρας μου εἶταν ἔνας μικροίπακάλης, ποὺ τὸ μεθύσι τὸν ἔριξε στὴ δυστυχία. Ἡ μητέρα μου σ’ ὅλη της τὴν ζωὴν, ἀρρωστη. Ἔτσι, ἡ παιδική μου ἥλικα πέρασε μέσα στὴ φτώχεια, τὴν στέρηση καὶ τὴν ταπείνωση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ἔτσι, λοιπόν, γρήγορα ἀποκτήσατε συνείδηση τῆς κοινωνικῆς δυστυχίας;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ἔτσι ἀκριβῶς.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καὶ σὰν πηγὴ ὅλης τῆς συμφράσεως ἀναγγωρίζετε τὴν πορνεία;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μάλιστα!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καὶ σίγουρα, τὸ δρομάκι αὐτὸδοτὸ διαλέξατε ἀκριβῶς γι’ αὐτὸν τὸ λόγο;;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Εύνόητον. Ὁ ἀντίπαλος πρέπει νὰ χτυπιέται ἐπὶ τόπου. Οἱ ἐπισκέπτες ποὺ συχνάζουν σ’ αὐτὲς τὶς καταραμένες τρῶγλες τῆς ἀμαρτίας, πρέπει νὰ ὑποχρεώνονται νὰ μελετοῦν τὶς συνέπειες αὐτῶν τῶν ἀνομημάτων, ἐδῶ. Δέν θὰ ήσυχάσω ἔως δτου καὶ δ τελευταῖος ἀπ’ αὐτοὺς τοὺς δυστυχισμένους γυρίσει τὴν πλάτη του σ’ δλα αὐτὰ τὰ ἐκκολαπτήρια τῆς διαφθορᾶς.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ἀπόλαυστις εἶναι νὰ σᾶς ἀκούει κανεὶς. Τὴν Ἐκθεση, τὴν ἀνοίγετε μονάχα τὰ βράδυα;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μάλιστα, γιὰ τὸν ἴδιο λόγο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ἔτσι, θυσιάζετε τὶς γύχτες σας;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τόχω συνηθίσει.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Νὰ σᾶς κάμω μίαν ἐρώτηση: Ἀπὸ ποὺ δριώμενος καταλήξατε ν’ ἀσχοληθεῖτε εἰδικὰ μ’ αὐτὸδοτὸ τρομερὰ πολύπλοκο είδος ἀγώνα; Πιστεύω, δτὶς ἔνα διαβολικὸ μῆσος στὴν προκείμενη περίπτωση μπορεῖ νὰ ἐπιτύχει κάτι τέτοιο.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Καὶ τι ἐννοεῖτε μ’ αὐτό;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κάποιο άναγκωσμα ή κάποιο δίκιό σας πρότυπο και ποιό; ή μήπως είταν μιά δική σας έμπειρα, αλλά για ποῦμε, μιά έπιφώτιση;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Θά μπορούσα για πώς είταν έπιφώτιση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τι είδους;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Παρατήρησα ότι: Έδω και λεφτά παίρυσυ του κοσμάκη άκυρη, για να του στερήσουν την ύγεια του. Ήδη καλύτερα θάταν, έναν, μέτα τά δικά του τά λεφτά, του δίγανε τη δυνατότητα να συντηρήσει την ύγεια του!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: "Ωστε στήν υπόθεση έβαρυνε περισσότερο διοίκησηκός ύπολογισμός..."

ΠΑΝΤΟΥΚ: (άντισκόπτει) "Οχι! Πού πάει τό μυαλό σας! Είταν μία ήθική παρόρμηση. Πολὺ φυσικό. Σκέφτηκα: 'Η ζηγοια σπρώχγει αύτούς τους κακόμοιρους στό χαρό. 'Αγγοια του κινδύνου. Ηρέπει κανείς για τους άγαλύσει πόσο κοστίζουν αύτοι οι τόποι της λαγγείας. Τότε, οι οίκοι άγοχής θά πάγε ίνφούγτο και δι κόσμος θά λυτρωθεί."

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ζητάτε δημιώς είσοδο. Κι' αυτό διπλά παιδαγωγικά κίνητρα;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μάλιστα. Ο λαός, αυτό που δὲν πληρώνει, δὲν τό εκτιμά. Τη σύφιλη, έγώ, τη διατιμώ δύο μάρκα πενήγυτα. Εκεί άπέναντι, τό λιγότερο πέντε μάρκα και χωρίς τό ποτό.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: (χαχαγίζει) Γι' αυτό είναι και πιο γρήσια!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κύριε, πρόκειται γιά ξυα τροιλερά σοδαρδ θέμα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μὲ συγχωρεῖτε. Καὶ τι έπιδραση έχουν οι διαλέξεις σας;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κάθε δράδυ πιέγα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Έννοω τις άγτιδράσεις του κοινού.

ΠΑΝΤΟΥΚ: "Αριστα άποτελέσματα. Μέχρι λιποθύμιες και έμετούς.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: "Εξοχα!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Και τὸ σπουδαιότερο: Οἱ ἀπέγαντι χαμοκέλεις μένουν ἄδειες, γιὰ νοίκιασμα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καὶ πῶς τὸ ξέρετε σεῖς;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κάθε πελάτης ποὺ πηγαίνει τὸν βλέπουμε. Τὸ φῶς. Καὶ δὲν πάει κανεῖς. Τ' ἀκοῦμε στὸ πιάνο. "Αν εἶναι κάποιος 'κει μέσα, προσπαθοῦν νὰ τὸν προσελκύσουν..."

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τέλειος ἔλεγχος γιὰ τὴν ἐπιτυχία σας! Πραγματικά, ἔωστροική ίδέα! Άλλα θὰ κοπιάσετε πολὺ γιὰ νὰ τὰ δηγάλετε πέρα.

ΠΑΝΤΟΥΚ: "Οπως σὲ κάθη καινούργιο! Ή πόλη μού φερε δυσκολίες. Πιὸ πολὺ γιὰ τὸ θύρυσο μέσα στὴ νύχτα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μὰ τὴ θέση αὐτῇ δὲ σᾶς τὴν παραχώρησες ή πόλη;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μάλιστα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καὶ τὴν ἐγκατάσταση σᾶς τὴν χρηματοδότησαν ίδιωτες, ἀγώνυμοι εὑεργέτες;

ΠΑΝΤΟΥΚ: "Ετσι ἀκριβῶς. Τώρα διμιώς ή διάλεξη τελείωσε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: "Εμαθα ἀρκετά. Σᾶς εὐχαριστῶ. Θὰ δημοσιευτοῦν! 'Α γα πῶ τὶς ἐφημερίδες!"

ΠΑΝΤΟΥΚ: Έχάρτηκα πολύ. Θέλετε νὰ παρακολουθήσετε τὴν ἐπόμενη διάλεξη;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: "Οχι. Αποστρέφομαι κάτι τέτοια θέματα.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Περιμένετε τουλάχιστον ὡς δτου ἀρχίσει η δεύτερη παρουσίαση. Θ' ἀρχίσει μ' ἔναν μικρὸ πρόβλογμο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σᾶς εὐχαριστῶ. Αὐτὸν δπωσθήποτε θὰ μείνω γὰ τὸν ἀκούσιο. "Εχετε λέγειν.

(Βγαίνει κόσμος ἀπ' τὴν πόρτα καὶ διασκορπίζεται).

ΑΠ' ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ: Αρρώστησα! "Εκανα ἐμετό. Εδ-

τυχῶς, ποὺ προβλέφαγε κι' ἔβαλαν δοχεῖα. Ή ἀηδία ποὺ σούρχεται μετά, εἶγαι σὰν ἔκεινη, ποὺ αἰσθάνεσαι, ὅταν θγαίνεις ἀπ' τὰ πορυεῖα.

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ: (ποὺ στεκόταν στήν πόρτα ἀπὸ πρίν) Ἀξίζει τὸν κόπο;

ΕΝΑΣ ΠΟΥΓ ΒΓΑΙΝΕΙ: Μὲ τὸ παραπάνω. Σοῦ συγιστῶ νὰ παρακολουθήσεις ίδιαιτέρα τὸ συφιλιδικὸ τμῆμα. Όρατα πράματα.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: (στὸν Παντούκη) Ἐπιτρέψτε μου, Μπένκλερ ἵερεύς. Εἴμαι δὲ Πρόεδρος τῆς Χριστιανοκαθολικῆς Ἀδελφότητος. Δὲν ἀργούμεθα νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ Ἱεριτοῦ σας.

ΠΑΝΤΟΥΚΗ: Ὁλοι δεκτοί.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: (μαζεύονται πίσω του οἱ ἀδελφοί) Παρακαλῶ, γίνεται σὲ μᾶς κάποια ἔκπτωσις;

ΠΑΝΤΟΥΚΗ: Ὁχι. Τὸ κανονικό. Ἀλλὰ εἴπατε δτὶ εἰςτε ἀδελφότης;

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Μάλιστα.

ΠΑΝΤΟΥΚΗ: Καθολικοί;

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Χριστιανοκαθολικοί.

ΠΑΝΤΟΥΚΗ: Ἄς κάνουμε, λοιπὸν μιὰν ἔξαίρεση. Πόσοι εἶγαι οἱ κύριοι;

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Μόνον οἱ μισοί, δυστυχῶς. Περίπου ἑνδομήντα τρεῖς.

ΠΑΝΤΟΥΚΗ: Ἀγκαζάρετε λοιπὸν ὅλο τὸ πρόγραμμα. Θὰ σᾶς κοστίσει μονάχα ἐκατὸ μάρκα.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Γιὰ δλα τὰ τρήματα;

ΠΑΝΤΟΥΚΗ: Μάλιστα. Βλενόρροια, συφιλιδικὸ ἔλκος καὶ σύφιλις.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Ορίστε τὰ ἐκατὸ μάρκα.

ΠΑΝΤΟΥΚΗ: Ὁχι διμως φαλιμουδιές.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Οὕτε λόγος νὰ γίνεται.

ΠΑΝΤΟΥΚΗ: (πονηρά) Διατάραξις τῆς γυναῖκες ἡ-συχίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Πώς; Ἐδῶ γύρω δὲν ὑπάρχουν σπίτια.

ΠΑΝΤΟΥΚΗ: Κι' αὐτὸ δι-ζα-θί; Ὁριως, τώρα κοιμού-

νται. Δηλαδή από τότε πού ήρθα έγώ έδω.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: "Α! ξται! Περίφημα. Δε θὰ τραγουδύσουμε.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Παρακαλῶ, ἀκολουθεῖστε με. (δδηγετὶ τὴν παρέα μέσα καὶ θγαίνει πάλι;) Οἱ κύριοι ἂς κάγουν όπομονή ἔνα τέταρτο ἀκόμη. Περισσότερο δὲ θὰ πάει. (Στὸ δημοσιογράφο) : Αὔριο τὸ βράδυ ίσως σᾶς ξαναδοῦμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μάλιστα. Σᾶς εὐχαριστῶ. (φεύγει)

ΠΑΝΤΟΥΚ: (μόνος) Τί κίνηση ἐκόπασε λίγο. Μετὰ τὶς δώδεκα δὲν ἔρχεται πιὰ κανείς. Στὸ διάδολο, νὰ πρέπει γὰ στέκω ἀκόμα έδω. Εἶναι η φωταφία... (κοιτάζει ψηλά) Τὸ φῶς φέγγει θαῦμα. (πηγαίνει στὸ φράχτη) Τσιμουδιά. Χρεωκόπησαν! Τὰ στρώματά τους μούχλιασαν. Ο ποταμὸς ἀλλαξει τὸ ροῦ του! Καὶ τώρα, θὰ δοῦμε ἂν ξανακουστεῖ πιλάνγο έδω πέρα!

4

(Δεξιά, στὴν κόκκινη πόρτα ἐμφανίζεται η φράου-Χόγκε)

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Παντούκ!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Χέ;

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: (θγαίνει πρὸς τὸ δρομάκι) "Εχεις λίγο καιρό;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ναι. Μέσα γίνεται διάλεξη.

ΧΟΓΚΕ: Ή ἐπιχείρηση πέτυχε;

ΠΑΝΤΟΥΚ: "Ολα πουλύθηκαν.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Παντούκ!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κύριε Παντούκ!

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Συγγνώμην. Κύριε Παντούκ. "Ελεγχα, παλησού γνωστοί.

ΠΑΝΤΟΥΚ: (μουρμουρίζοντας) Δὲ θυμάμαι.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: 'Απ' τὴν παληὴ πελατεία μας.

ΠΑΝΤΟΥΚ: (κοιτάζει γύρω του) Τί θέλετε τέλος πάγων; Δὲν ἔχετε τίποτα νὰ κάνετε;

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Έχουμε καθαριότητα. Ήθελα νά σᾶς ζητήσω συγγνώμη για το περιεχόμενο της παρεξήγησης που γινεται εις δάρος σας, έδω, σε μας.

ΠΑΝΤΟΥΚ: (ψυχρά) Ω! δὲ χρειάζεται.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Γιὰ τὴν κακὴ μεταχείρηση!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μεγάλη τιμή!

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Σὲ μεγάλες ἐπιχειρήσεις συμβαίνουν κάτια τέτοια...

ΠΑΝΤΟΥΚ: Είναι άκομη τόσο μεγάλη;

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Γίνεστε πάλι είρωγικός.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Σκέφτηκα, πώς θὰ σᾶς προσέφερα ἔξυπηρετήσην ἀν περιόριζα λίγο τὴν ἐπιχείρησή σας. Γιὰ νὰ μάθετε ἔτσι, νὰ φέρνεστε στους πελάτες πιὸ ἀνθρωπιγά.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Μὰ ἐσεῖς, δὲν είχατε πεντάρα ἐπάνω σας.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ναι. Γι' αὐτὸν σκέφτηκα, δτι κάτι πρέπει νὰ κερδίζω.

ΦΡΑΟΥ ΧΟΓΚΕ: Είναι δμως δικαιολογία μας αὐτὰ τὰ λεφτά.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κερδισμένα δμως μὲν ἔτι ο πρόπτερός εστι α.

ΦΡΑΟΥ ΧΟΓΚΕ: Τι θὰ πεῖς ἀξιοπρέπεια; Μάς τρῶτε τὸ φωμή μας.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Έχετε δμως τὰ ποτά, που μένουν σὲ σᾶς.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Καὶ τὰ φτωχά μου τὰ κορίτσια;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Φτωχαίγουν γιατί είναι δικαιολογία σας κορίτσια.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Δυσκολεύετε ἀληθινὰ τὴ ζωὴ μιᾶς γρηγορίας γυναικας. Πρέπει νὰ σᾶς διαφορά, δτι μὲν λυπεῖ που σᾶς διώξαμε κακήν-κακῶς ἀπὸ τὸ σπίτι μας.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κι' ἐμένα μούκαμε πολὺ κακό. Άλλα μὲν τὴ διαφορά, δτι ἔγω κάτι κατάφερα γιὰ τὸν ἑαυτό μου.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Είσασταν δικαλύτερος πελάτης μας.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κι' δμως μὲν πετάξατε ἔξω, μιὰ φορά που δὲν είχα λεφτά.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Γιὰ πέστε μου τώρα: Τι ξνγοια ἔχει δικαιολογία; Νὰ δείχνετε αὐτὰ τὰ ἀναξιοπρεπῆ πρά-

ματα; Σάμπως έτσι θὰ καλυτερέψουν οἱ ἄνθρωποι!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Εέρετε πολὺ καλά, πώς δὲν πρόκειται γι' αὐτό. Μὲ τὴν εύκαιρία αὐτήν σκαρφίστηκα πῶς ν' ἀγοῖξω τὰ μάτια αὐτῶν ποὺ ζοῦνε σ' αὐτή τῇ συγνοικίᾳ. Πῶς γὰ πέσει ἀπλετο φῶς ἐκεὶ ποὺ στεγάζετε τὸ αἰσχρὸ σας ἐπάγγελμα.

ΦΡΑΟΥΧΟΓΚΕ: "Ωστε τὸ κάγετε ἀπὸ ἑκδίκηση μονάχα, καὶ τὸ σπουδαῖο γιὰ σᾶς εἴταν, νὰ κρεμάσετε δόπωσδή ποτε ἔναν ἥλεκτρικὸ λαμπτήρα — κοιτάξει ἀπάνω. Γι' αὐτὸ δλη αὐτή ἡ κωμωδία; Οἱ ἀναχορέες; Οἱ εὑεργέτες; Ἡ ἐγκατάσταση;" "Ολα αὐτὰ γιὰ ἔναν προδολέα μονάχα;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ναί, γι' αὐτό. Δὲν μποροῦσα φυσικὰ νὰ στηθῷ ἐδῶ τζάμπκ καὶ μὲ μιὰ λάμπα στὸ χέρι. Γιὰ τὸ χατῆρι σας! Δὲ μοῦ εἴταν δυνατὸ νὰ ὑποστῶ κι' αὐτό. Ἐσεῖς μόνη σας μισοῦ βάλατε τὴν ἰδέα, δτι τὸ χρῆμα είναι τὸ πᾶν.

ΦΡΑΟΥΧΟΓΚΕ: Εἴστε ἔνας τιποτένιος ἄνθρωπος!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τὰ παραλέτε. Τίποτε. Εἴταν μιὰ καλὴ ἔργηση, σωτήρια γιὰ ἑκατοντάδες πλάσματα τῆς γῆς.

ΦΡΑΟΥΧΟΓΚΕ: Ναί. Σ' αἱ γνωρίζομε!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τὸ σπουδαιότερο, δτι κατάφερα νὰ μὲ προσέξετε.

ΦΡΑΟΥΧΟΓΚΕ: Νὰ καταβασανίζετε τὰ κορίτσια, καὶ νὰ τρέχουν σὲ μένα κλαίγοντας μισόγυμνα, ήδη μὴν πληρώνετε, νὰ κάνετε καυγάδες καὶ σακιτά. Ἐσεῖς, δὲ χειρότερος ἀπὸ δλους, ἔνας ἀνέντιμος θεομπάχτης. Γι' αὐτὸ σᾶς πετάξαιε ἔξω ἀπὸ τὸ σπιτικὸ μας, τὸ εἰ ν αἱ μας!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κι' ἀναστήθηκα ἀπὸ τοὺς πεθαμένους! Καὶ τὴν τρίτη μέρα ἀναλήφθηκα στοὺς οὐρανούς. Δημιουργὸς ἔνδει ἴδρυματος ἀναλήψεως! Πρότιχος τῆς Ἡθοῦς! Καπιταλιστής!

ΦΡΑΟΥΧΟΓΚΕ: Λοῦμπεν! Βρωμογούρουνο! Διεφθαρμένε!

(χάνεται ἀπὸ τὰ δεξιὰ στὸ ποργεῖο).

‘Ακατέργαστο ζυμάρι! Έπειδή αύτή τη φορά εί μέν α
έτιμης εί ‘Εγωση ‘Αδελφῶν! Ζηλόφθονη!

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ: (άριστερά, από κείγους ποὺ περι-
μένουν) Τι διαφορές έχετε μὲ τη γειτόνισα;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Έσας, τί σᾶς νοιάζει;

ΑΝΤΡΑΣ: Είμαι υπάλληλος. Καὶ τὸ τί διαπραγμα-
τευόσουν μαζύ της προηγουμένως, μᾶλλον αὐτὸς θὰ μ’ ἔνδιέ-
φερε.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Λάσπες, ποὺ ἔνα πρόστυχο γύναιο θέλει
νὰ ρίξει πάνω μας, ἐμάς, τοὺς υπερασπιστές τῆς ἡθικῆς.

ΑΝΤΡΑΣ: Πάντως θὰ εἰδοποιήσω νὰ γίνει αὔριο τὸ
πρωὶ ἔρευνα. Ή υπόθεση ἔδω σκαρώθηκε μὲ ξένα κεφάλαια!
(Φεύγει χωρίς νὰ χαιρετήσει).

ΠΑΝΤΟΥΚ: (μὲ γουρλωμένα μάτια τὸν παρακολου-
θεῖ). Πανάθεμα! Αύτὰ τὰ ζῶα ἔχουν μεγάλα αὐτιά! Μπο-
ρεῖ νά χω μπλεξίματα... Ἀλλά, ἐκείνος δὲ λίθιος δὲ μού-
πε δτὶ ἔχω ρητορικὴ σπουδαία; Αὔριο στὶς ἐφημερίδες θὰ
διαβάζει δὲ κόδιμος τὸ χρονικό μου. Σίγουρα. Καὶ ὅχι χωρίς
συγκλονιστικές ἀνάπωλες. Χι! Ωστόσο, δὲ θάδλαψε ν’
ἀπαλλάξω τὴν ἡθικὴ σοθιρότητα τῆς υπόθεσης ἀπὸ κάθε
δποφία!

6

(Η ἔκθεση - διάλεξη τελείωσε. Ο δικιλος τῶν ‘Αδελφῶν
δριμάει ξέω).

ΠΑΝΤΟΥΚ: (στὸν ἐφημέριο) Πῶς σᾶς φάνηκε;

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Πολὺ καλά... δηλαδή... ή Κόλαση ἐ-
πὶ τῆς Γῆς!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Πέστε ὅχι; Ή πιὸ τρομερὴ Κόλαση. Καὶ
στὴν οὐσία ὅλα προέρχονται ἀπὸ τὴν ποργεία! Κύριε Ἐφη-
μέριε, ἐφ’ δσον μοῦ τὸ ἐπιτρέπετε, θὰ πῶ κάτι μέσα ἀπ’
τὴν καρδιά μου, τὸ στόμα μου ἀς λαλήσει. Ἐχετε υπόψιν
σας... (πηγαίνει γιὰ λίγο μέσα στὴ σκηνή, ἐπιστρέψει μὲ
τὸ βοηθό του κουβαλώντας γυάλες μὲ οιγόπνευμα καὶ τὶς

τοποθετεῖ στὸ τραπέζι. Τὸ ποίμνιο κοιτάζει ἀκόμα μὲ προσοχή. Ἀπ' τὰ ἀριστερὰ πληγιάζουν κι' ἄλλοι ποὺ περιμένουν τὴν σειρά τους. Τὸ σακάκι ζωηρεύει μὲ τὰ πρῶτα κιβλαῖς τρανταχτὰ λόγια τοῦ Παιγνούχου. Ἀπ' τὰ πορνεῖα, θγαλίουν τὰ κορίτσια μὲ μαῆρα φουστάνια δυδ-δυδὸν ἢ τρεῖς-τρεῖς μιαζὸν ἢ καὶ μόνες. Ἀλλὰ πληγιάζουν ἀθόρυβα τὸν ξύλινο φράχτη κι' ἄλλα σιγανοπερπατοῦν χαχανίζοντας στὴν ιμέση τοῦ δρόμου. Κι ὑπέρεχ κυτάζουν δλεις ἀφωνεις πέρα ἀπ' τὸ φράχτη.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ἄγαπητοί μου νεαροί φίλοι! Εἰδατε προηγουμένως τίς συνέπειες τῆς ἀμαρτίας, τίς φριχτές ἀρρώστειες, τ' ἀποτελέσματα τῆς ποργείας! Δὲν εἶναι ἀπλὴ σύμπτωση, δι: τὸ "Ιδρυμα αὐτό, ποὺ ἔταξε γιὰ σκοπὸ του νὰ ὑπηρετήσει μὲ σοθαρότητα τὴν ἡθικὴν ἀκεραιότητα, ἔβαλε τὰ θεμέλια σ' αὐτὸν τὸ χῶρο. Εἶναι μία ποιμπώδης διαμαρτυρία! (ἀντιλαμβάνεται τὰ κορίτσια πίσω ἀπ' τὰ κάγκελα κι' ἀνεβαίνει πάνω στὸ τραπέζι κρατώντας τίς δύο γυάλιες στὰ χέρια): Ἄγαπημένοι μου νεαροί φίλοι, δὲν διαμαρτύρομαι ἐγαντίον τῶν δυστυχισμένων ὑπάρξεων ποὺ φθίνουν μέσα σ' αὐτὰ τὰ οἰκήματα, ἀλλὰ ἐγαντίον τῶν ίδιων αὐτῶν καταστημάτων! Ἐνάγτια στὸ πνεῦμα αὐτῶν τῶν διαφθορείων! Τ' ἄκμοιρα αὐτὰ κορίτσια, ποὺ βρέθηκαν ἐκεῖ μέσα νὰ πουλᾶν τὸ κορμί τους χωρὶς νὰ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμό του, τὸ κορμί τους αὐτὸ λέω, ποὺ τοὺς δώρησε δ Πανάγιαθος, δχι, δὲν τὸ κατηγορῶ. (ὅλο καὶ τὰ ζυγώνει περισσότερο). "Ενας ἀπατεώνας μονάχα θὰ τὸ μποροῦσε. Εἶναι θύματα. Ή τύχη τους εἶναι πιὸ φριχτὴ κι' ἀπ' τὰ φοφάλογα, πιὸ φριχτὴ κι' ἀπὸ τῶν φυλακισμένων, πιὸ φριχτὴ κι' ἀπὸ τῶν μελλοθανάτων! Ἐξαναγκάζονται νὰ ρίχνουν τὴν ἀθάνατη φυχὴ τους στὸ χάος καὶ τὸ κορμί τους νὰ τὸ βλέπουν νὰ σαπίζει, νὰ εἶναι στὴ διάθεση τοῦ κάθε ἐνδεικτικοῦ ἀλήτη καὶ δποιουδήποτε ἄλλου ἔξαθλιωμένου μπαγχιπόντη καὶ ἀντρα μὲ ζωώδη σεξουαλικὰ ἔνστικτα, νὰ τοὺς μεταδίνουν ἀγιάτρευτες πληγές. (σηκώνει τὶς γυάλες φηλὰ πρός τ' ἀριστερά). Αὐτὸ ἔδω τὸ στόμα μὲ τὸ φαγωμένο οὐρανίσκο ἀπὸ πληγὴς κάποτε τραγουδοῦσε στὴν ἐκκλησία θρησκευτι-

κούς υμίους, οπως έσεις. Αύτδ τὸ φαλακρὸ κεφάλι ποὺ τὸ ἀποτρίχωσε ἡ λέπρα, τὸ χάιδευε κάποτε μιὰ μητέρα, δπως τὸ δικό σας. Πάγω σ' αὐτδ τὸ στῆθος (σκύβει πάνω στὸ κέρινο πρόπλασμα), ποὺ τόχει κατατρυπήσει τὸ πῦον, κρεμόταυ κάποτε ἔνα σταυρούδακι, δπως σὲ σᾶς. Κι' αὐτά τὰ μάτια (σκύβει πάνω σ' ἔνα ἄλλο πρόπλασμα) τρύπια καὶ φαγώμενα, ὅταν γιὰ πρώτη φορά ἀντίκρυσαν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, ἔδωσαν χαρὰ στὴ καρδιὰ τῶν γονιῶν τους, δπως έσεις. Μήν τὸ ξεχγάτε! Μήν τὸ ξεχγάτε ἀπὸ δῶ καὶ μπρός, ὅταν οἱ πειρασμοὶ σᾶς πλησιάζουν καὶ σᾶς παρασέρνει δ Σατανᾶς! "Ισως εἶγαι καιρὸς ἀκόμη γιὰ σᾶς, ίσως ἀκόμη γά χετε τὴν εὔνοια τῆς τύχης, νὰ μὴν ἀργήσατε γιὰ τὴ σωτηρία σας. Γι' αὐτό, μήν είστε ἀγνώμονες. Μήν τὸ ξεχγάτε. Μήν πέσετε σὲ νέα ἀιχμτία! (Κατεβαίνει ἀπ' τὸ τραπέζι).

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Περίφημα τὰ εἴπατε! "Ἐτοι μιλάει μόνον ἔνα ἐκλεκτὸ τέκνο τοῦ Θεοῦ! "Ἐχετε τὴν εὐγνωμοσύνη μας.

ΠΑΝΤΟΥΚ: (μὲ τὶς γυάλες φορτωμένος) Παρακαλῶ, Πάτερ, τὸ καθῆκον μου καὶ μόνον.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: (τοῦ σφίγγει τὸ χέρι ἀφοῦ πρῶτα ἐλευθερώγει τὸ δικό του δ Παντούκ. Φεύγει μὲ τοὺς Ἀδελφοὺς ἀργά, σιωπηλά).

ΠΑΝΤΟΥΚ: Σήμερα δὲ θὰ γίνει ἄλλη διάλεξη καὶ ξεθεση. "Ἐχουμεις καθαριότητα! (περπατᾶ πρὸς τὸ βάθος).

(Ο κόσμος διαλύεται καὶ τὰ κορίτσια χάνονται πάλι μέσα στὸ σπίτι ἀνοχῆς)

ΠΑΝΤΟΥΚ: (Γυρίζει, τὸν ἀκολουθεῖ δ θοηθός του). Πῆρες πουρμπουάρ;

ΒΟΗΘΟΣ: Ναι. Λίγα μάρκα.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Φέρ τα.

ΒΟΗΘΟΣ: Αὐτὰ εἶγαι δικά μου.

ΠΑΝΤΟΥΚ: "Όχι. Μήν γίνεσαι αναιδής. Άφού σέ πληρώνω.

ΒΟΗΘΟΣ: Τότε, άπό δώ καὶ πέρα γὰ παρουσιάζετε μόνος σας τις μπούρδες σας. Καὶ μάλιστα μέσα σ' αὐτὴν έδω τὴν ἀσφυκτικὴν ἀτμόσφαιρα!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Φεύγα.

ΒΟΗΘΟΣ: "Α! ξταί; Αὐτὴ τὴ φορὰ διμως φεύγω στ' ἀλλήθεια. Αὐτὴ τὴ φορὰ κάγατε λάθος λογαριασμό. Πρέπει γὰ τελειώγουμε. Τίποτε δὲν ἀγοράζω μ' αὐτὸν τὸ μισθό. Κι' ἀσε τὴν ἀγδία. Τώρα πιὰ τέλος!"

ΠΑΝΤΟΥΚ: Στὰ σοδαρὰ μιλᾶς;

ΒΟΗΘΟΣ: Κάτι πάλι θέλεις γὰ μοῦ σκαρώσεις. Ήως... Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲ μὲ ξεγελᾶς. Πάω γὰ τὰ μαζέψω. Μόνος σου γὰ καθαρίσεις τὴ κοπριά. (Πετάει τὰ λεφτά πάνω στὰ τραπέζια).

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κράτα τὰ λεφτά. "Ετοι στόπα. Καὶ πολὺ μοῦ ἔχευριζεσαι.

ΒΟΗΘΟΣ: Μπά! Αὐτὴ τὴ φορὰ τέλειωσε. Ὁριστικά. Έσύ δὲ μ' ἔχεις, παρὰ γιὰ γὰ ύποκλινομαι. (Μπαίνει στὴ σκηνήν).

ΠΑΝΤΟΥΚ: Πανάθεμά σε! Σήμερα πῆγαν δλα τόσα καλά. Ποτὲ ἄλλοτε δὲ μιλησα τόσο ώραια. Τώρα ξέρω τὶ πάει γὰ πεῖ Πεντηκοστὴ. Σήμερα εἴχα τὸ ἄγιο Πνεῦμα ἀπὸ πάνω μου. Ἀλλὰ ή εὐτυχία πάει μὲ τοὺς κουτούς, δπως δλεις οἱ γυναῖκες. (καθέται). Καὶ τώρα τὸ ποθητό! Τὸ στομάχι γουργουριζει! Σ' αὐτὸν τὸ πειθάλλον δὲ μπορεῖ κανένας ἀνθρώπος γὰ κατεβάσει μπουκιά. Μοῦ φαίνεται πώς δνειρεύομαι. Καὶ πότε θὰ μάθει δ καινούργιος τὶς λατινικές λέξεις; Βάσανα! Καὶ δ υπάληλος; Ό γάιδαρος! Τὸ ϕιεδομάνι; (κοιτάζει γύρω του, σὰν κεραυνομένος. Ἀρκετοὶ ἄγτρες χτυποῦν τὴν πόρτα του πορνέου στὰ δεξιά).

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ: Στὸ δίδολο! Γιατὶ εἶναι δ σταύλος κλειστός;

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ: Σάμπως γὰ μήν ἔφτανε τὸ φωτάκι. Καταραμένος προβολέας.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ: 'Αγοράξτε! Τί κάνει τὸ κατάστημα, κοιμᾶται;

(τοὺς ἀνοίγουν, μπαίνουν μέσα).

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τί θέλουν τοῦτοι ἐδῶ; (πηγαίνει στὸ φράχτη). Οἱ πρῶτοι, ἀπὸ δυὸ δύοιμάδες τώρα! (Πλησιάζουν καὶ ἄλλοι ποὺ ἔρχονται κάπου ἀπ' τὸ δάθος).

8

(Ο Παντούκ πάει πίσω στὸ τραπέζι, κουνάει τὸ κεφάλι του, τραβάει ἔξω τὸ ταμεῖο καὶ μετράει τὴν εἰσπραξή).

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: ("Εἶω ἀπὸ τὴν πόρτα της, δεξιά, περνάει τὸ δρομάκι, κρυψακούει. Περγάει νυχτοπατώντας τὰ κάγκελα καὶ λέει πίσω ἀπ' τὸν Παντούκ). Τὰ βολέψατε, κ. Παντούκ;

ΠΑΝΤΟΥΚ: (τρομάζει, θυμωμένα) Τί σημαίγει αὐτό; Σεκουμπίσου!

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: "Οχι μὲ τόση θιά, κ. Παντούκ. Παρουσάστηκαν καὶ πάλι οἱ πρῶτοι πελάτες.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Καλά, πιάνο διμως δὲν ἀκούστηκε ἀκόμη!

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Δὲν παίζουμε γιὰ δποιον-δποιον. Αρχίσαιε μὲ τοὺς πελάτες τῶν πέγυτε μάρκων. Θὰ πᾶμε μπρός.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Αὕτο σεῖς τὸ ξέρετε.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: 'Ακοῦστε, κ. Παντούκ. Δῶστε μου πρῶτα μία καρέκλα γά καθήσω.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τίποτ' ἄλλο;

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Δὲν τὴ ζητῶ ἔτοι στὰ κουτουρρῶν.

ΠΑΝΤΟΥΚ: (κλείγει τὸ ταμεῖο) Μετά ἀπ' τὶς προσβολές, ποὺ μοῦ κάνατε; Δὲν πέρασαν δέκα λεπτά καί...

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: 'Απὸ τότε κάτι συγέβη. Λέω: κάτι συνέβη!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Δέν κατάλαβα τίποτε.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Πρώτου, οι παληοί πελάτες ξαναγύρισαν. Αύτό γιὰ μένα. Δεύτερον, έσεις κάγκετε μιάν δμιλία.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ήσù είταν γιὰ μένα. Ναι. Ήσù σωστά τὸ τοποθετήσατε.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Έ σε ή σε δμιως δχ;. Ή δμιλία σας είταν μιὰ σαπουνόφουσκα.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μπά; "Ωστε σαπουνόφουσκα;

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Ναι. 'Απ' τὴ δική μου σκοπιά. "Οχι σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸν πάστορα, παρὰ δὲ τὴ δική σας καὶ ἀπ' τὴ δική μου πλευρά.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ή σκοπιά σας μ' ἐνδιαφέρει, μὲ κάνει νὰ διασκεδάζω. (φέρνει μία καρέκλα). Όριστε ή καρέκλα! Δὲ μου τὰ κάνετε λιανά;

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Ναι. Εύχαριστῶ. (κάθεται). Σᾶς είμαι εὐγνώμων. Ἐπίσης θὰ θήσελα νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμη γιὰ τὴν παρεξήγηση προηγουμένως.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Αναφέρατε τὴν δμιλία μου. Εμπρός λοιπόν!

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Λοιπόν, ή δμιλία σας εἶχε τὴν ζυντια, ἀν ἀντελήφτηκα καλά, δτι ἔκμεταλλεύομαι τὰ κορίτσια. Τὸ εἰπατε πολὺ ώραῖα. Δέν συμφωνῶ δμιως ἐντελῶς. Θὰ μπορούσατε κάλλιστα, δταν μιλούσατε τόσο πειστικὰ γιὰ τὰ πληγιασμέγα στόμιατα ποὺ κάποτε μποροῦσαν νὰ φέλνουν θρησκευτικοὺς διμηνούς, καὶ τώρα ρίχγουν μέσα τους ἀλκοόλ — ἀλλὰ μονάχα ποὺ παθαίνουν λιγωτερες ζημιές — νὰ τὸ ἀγαφέρετε. Τὰ κεφάλια τους δὲν τὰ χαϊδεύουν συγήθως τὰ αἰώνια στοργικὰ χέρια μιᾶς μητέρας, παρὰ τὰ γρούθοκοποῦσαν οἱ πολὺ λίγο γγωστὲς χεροῦκλες τῶν προσαγγῶν. 'Αλλὰ δὲς μὴ μιλήσουμε τώρα γι' αὐτά. Τὰ ξέρετε ἀπ' ξέω. 'Αρκετὸν καιρὸν σπουδάσατε κοντά μας. Τὸ δτι ή ἐπιχείρηση θὰ φέρει κέρδη, συμφωνῶ. Οἱ εἰσπράξεις μας σὲ εἰρηνικές ἐποχές ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὶς δικές σας.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Μιλᾶτε περίφημα. 'Απόλαυση νὰ σᾶς ἀνούει κανείς. 'Αλλὰ ή δμιλία μου, γιατὶ είταν σαπουνόφουσκα; Γι' αὐτὸν καὶ μόνο σᾶς ξδωσα τὴν καρέκλα!

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Πολὺ πρόωρα θριαμβολογεῖτε. Ἐγώ θὰ σᾶς προετοιμάσω μὲ τὸ μαλακό, σὲ δ, τι ἀφορᾶ τὶς προσπικὲς καὶ τὰ κέρδη σας: Γιὰ τὴν ὥρα κερδίζετε ἀρκετά, γιατὶ κανεὶς ἄλλος δὲν ἤρθε γὰ δεῖ τὰ περισπούδαστα ἐκθέματά σας, ἔκτὸς ἀπὸ κείνους ποὺ τὰ πλήρωσαν πολὺ ἀκριβά, πάγω στὸ ἵδιο τους τὸ κορμό. Ἐπειδὴ δμως, κανένας δὲν πρόκειται νὰ πατήσει γιὰ δεύτερη φορά τὸ πόδι του δῶμα — σ' αὐτὸν δάκω στοίχημα — ή ίστορία ἔχει φτάσει κι' δλας στὸ τέλος της. Τὸ μαγαζί μου τὸ πολὺ δύο ἑδομάδες μετά τὸ φαλλιμέντο σας, — θάχει ἀνοίξει πάλι. Ἡ πελατεία μου φτάνει τὶς 6.000 ψυχές. Μὲ τὴν διαφωτιστικὴ ἐργασία ποὺ εὐθὺς ἀμέσως δργαγώσαιμε, ἔνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀπ' τους πελάτες σας τῆς μιᾶς καὶ μόνης φορᾶς, ἀρνεῖται τὴν προσέλευσή του στὸ ἀηδιαστικὸ καὶ κακογουστὸ ἰνστιτοῦτο σας, ἀλλο ποὺ δὲν κάνει παρὰ γὰ ἀπευθύνεται στὰ κατώτατα ἔνστικτα τῶν μαζῶν, τὴ δειλία καὶ τὴν φευτοευλάβεια. Οἱ ἄλλοι, ποὺ τὸ λέει ή ψυχούλα τους καὶ δὲν μπορεῖτε γὰ τοὺς κάνετε γὰ συχαθοῦν τὶς ἀγώτερες ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς, ἀς πούμε τὸν ἔρωτα, ἀκόμη καὶ τὸν συζυγικὸ, αὐτοὶ γ' ἀποφύγουν τὸ πολύ, δύο ἑδομάδες τὶς αἴθουσές μας μετά ἀπὸ μιάν ἐπίσκεψή τους σὲ σᾶς. Οἱ ζημίες ποὺ θὰ ἔχομε ἔξ αἰτίας σας θὰ 'ναι μεγάλες, δμως μικρῆς διάρκειας. Ἔτσι τὸ Ἱνστιτούτο μας δὲ θὰ σταματήσει ποτὲ γὰ λειτουργεῖ!

(Σιωπή).

ΠΑΝΤΟΥΚ: (Κάθεται ἀπέγαντί της στὸ τραπέζι του, κόμπαι ἀπὸ ἴδρωτα στὸ μέτωπό του). "Ολα αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμία σχέση μὲ τὴν δμιλία μου.

ΧΟΓΚΕ: Μάλιστα. Ἀπ' δσο γνωρίζω, τὸ γόνιμα τῆς ἐμπορίας σας συγίσταται στὸ γὰ ἐκμεταλλεύεστε τὴν μετάδοση ἀρρωστειῶν ἀπὸ τὴν πορνεία. Αὐτὸν θὰ βλάπτει τὴν πορνεία, δσο ή διαφώτιση θὰ γίνεται μὲ δική σας πρωτοβου-

λία. Θὰ σταματήσει κάποτε, κι' ἔμεις θὰ ξαγανθίσουμε πάλι, δπως πρῶτα. 'Ο σκοπὸς δημώς τῆς δημιλίας σας δὲν περιορίστηκε μόνο σ' αὐτό. Θέλετε γὰρ ἔξαφαγίσετε τὴν ἴδια τὴν ἑστία τῆς μόδυνσης, δηλαδὴ τὴν πορνεία. Δηλαδή, τὸ ἴδιο τὸ τέλος σας, ποὺ θερμαίνει τὴν ὑπόθεσή σας, δπως ἔνα σπίτι πάγω σ' ἔνα δράχο. Μὲ λίγα λόγια: 'Εὰν ἔσεις θέλετε γὰρ διαφωτίζετε τοὺς ἄντρες γιὰ τὶς ἀρρώστειες ποὺ μεταδίνονται ἀπ' τὴν πορνεία, δὲν μοῦ καίγεται καρφί. Δὲν παίζει μεγάλο ρόλο. 'Εὰν δημώς, πάτε νὰ διαφωτίσετε τὰς γυναικείας γιὰ τὶς μετάδοσης, καὶ μαζύ της καὶ σὲ τὶς διάδοσης! (Θριαμβευτική, ἀλλὰ καὶ γεμάτη φόδους φωνή). Καὶ δλα τοῦτα τὰ κάνετε ἔσεις, στέλνοντάς μου σήμερα τὰ κορίτσια μου πάλι μὲ δάκρυα στὰ μάτια πίσω. Πέστε μου: 'Η δημιλία σας δὲν εἶται μιὰ σκέτη ἀνοησία;

(Σιωπή. 'Ο Παντούκ έξουθενωμένος. 'Η Χόγκε σκουπίζει τὸ μέτωπό της μὲ τὸ μιξομάντηλό της).

ΠΑΝΤΟΥΚ: (δσο μπορεῖ ἀδιάφορα) *Nai*, καλά. Τι γίνεται παρακάτω; (σιωπή) Μιλᾶτε σάνι ἀπὸ βιβλίο.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Εἴμαι ἀπόφοιτος Ἀνωτέρας Σχολῆς.

ΠΑΝΤΟΥΚ: Ωραία. Παρασύρθηκα, δπως ἔσεις προγρουμένως. 'Αλλά, τώρα τί κάνουμε;

ΧΟΓΚΕ: (ἀνασαίγει ἵκανοποημένη) 'Επιτέλους! Πιάσατε ἄλλο τόνο! Τώρα ἔρχονται καὶ οἱ εὐχαριστίες μου γιὰ τὴν καρέκλα! Θὰ σᾶς δώσω μία συμβούλη: Μαζέψτε τὰ κουρέλια σας καὶ μὲ φρονιμάδα θάλτε τὰ λεφτά ποὺ κερδίσατε στὸ δικό μας ἴνστιοῦτο!

ΠΑΝΤΟΥΚ: (σηκώνεται) Τί θὰ πεῖ αὐτό;

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: "Οπως ἀκριβῶς τὸ εἶπα!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Καὶ ἡ φήμη μου; 'Η πόλη ποὺ μού παραχώρησε τὸ μέρος; Τὸ δρόπο στὴν ἐφημερίδα;

ΧΟΓΚΕ: Μικρά δυσάρεστα! "Υστερα δημως; Ή έπιτυχία!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Δέν μπορώ. Ή υπόληψή μου. Αύτά που έσεις μου προτείνατε, τὰ σκέφτηκα ἀπὸ μόνος μου. Άλλα δὲ γίνεται.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Τί θὰ πεῖ: Ή φήμη σας! Έδν έσεις ἔξακολουθήσετε νὰ μὲ καταστρέψετε — μαζὶ καὶ τὸν έαυτό σας — τότες εἰμαι υποχρεωμένη νὰ υπερασπίσω τὸν έαυτό μου, δσσ μπορώ καλύτερα. Θὰ πρέπει νὰ κάνω σ' δλους γγωστό, ποιά είναι τὰ ἐλατήριά σας! Τότε μπορεῖτε μὲ τὴ φήμη που θ' ἀποκτήσετε, νὰ γίνετε Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Δὲ χτυπάει κι' ἀσχημα! Θαυμάσια ἡ ίδεα σας! Καὶ τί δουλειὰ μου προσφέρετε;

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: Μπορεῖτε νὰ τὸ κουβεντιάσετε μὲ τὴν Κάρμεν, πολὺ διαφορετικὰ ἀπ' δ, τι πρῶτα, τότε που δὲν εἶχατε λεφτά κι' εἰσασταν ἔγας ἄγγωστος. Τώρα θὰ είστε συνεταίρος καὶ θὰ μπορεῖτε μαζύ της νὰ πέρνετε ἀποφάσεις! Εἴδατε τὶς τελευταῖς φωτογραφίες;

ΠΑΝΤΟΥΚ: "Οχ!. Εἴμιουν ἔξω ἀπ' τὰ πράγματα.

ΦΡΑΟΥ-ΧΟΓΚΕ: (βγάζει φωτογραφίες ἀπ' τὸ μπούστο της καὶ τοῦ τὶς δίνει) "Εδώ ἡ Κάρμεν, πίσω καὶ πλάγια! "Εδώ ἡ Λουντμίλλα, ἀπὸ μπρός, πικάντικη κι' δλ̄γυμνη. Τί μάτια! Τί στήθος! Τὸ στόμα της. Γενικά δλο της τὸ κεφαλάκι!

ΠΑΝΤΟΥΚ: (μὲ δριμῆ) Καλά. Θὰ ἐπιβλέψω τὴν ἐπιχείρησή σας. (παίρνει τὸ ταινεῖο του κάτω ἀπ' τὴν μασγάλη) "Εδώ δὲν πρόκειται ναρθεὶ κανείς, τώρα. "Αχ! καὶ δ Λίντ, περιμένετε λίγα λεπτά ἀκόμη, ἔχω μάλιν υπόθεση νὰ ταχτοποιήσω!

ΒΟΗΘΟΣ: (ἀπὸ μέσα) Οὕτε λεφτό δὲ μένω περισσότερο!

ΠΑΝΤΟΥΚ: (μονολογώντας) "Οπως φαίνεται τὰ πράγματα πήραν τὴν κατρακύλα.

(ἀκολουθεῖ τὴν κ. Χήγκε πρός τὰ δεξιά. Μπαίγουν στὴν

χόκκιγη πόρτα. Άμεσως μετά από μέσα τὸ πιάνο. Μιὰ κραυγὴ κοριτσιοῦ ἀκούστηκε από μέσα. Θόρυβος από κινήσεις χοροῦ).

(Σκοτεινάζει. Σιωπή).

9

ΠΑΝΤΟΥΚ: (θγαίνει ἀπ' τὰ δεξιά, μὲ τὰ μαλλιά ἀνάκατα, ἀτημέλητος, ἀλλὰ μὲ τὸ ταμεῖο κάτω ἀπ' τὴ μασχάλη). "Ἄς κάνει τώρα τὸν ἔλεγχο δ γάιδαρος. Ἀπὸ μόνος μου θὰ τοὺς δώσω πληροφορίες. (στέκεται στὸ τραπέζι κοντά) Λίγη! Ποῦ κρύβεσσαι πάλι;

ΒΟΗΘΟΣ: (θγαίνει ἀθόρυβα) Κύριε Παντούκ;

ΠΑΝΤΟΥΚ: Θέλεις τώρα νὰ ξαναμείνεις;

ΒΟΗΘΟΣ: Ναι!, μονάχα μὲ τὴν προϋπόθεση, δτι...

ΠΑΝΤΟΥΚ: Τότε πήγαινε! Σὲ ἀπολύω! (πνίγεται ἀπ' τὸ σάλιο του καὶ θριαμβευτικά). Χάσου απὸ μπροστά μου! Άλλοιως θὰ σὲ βγάλω μὲ τὶς κλωτσιές. Τυχοδιώκη! Άλήτη! Αποτυχημένο τομάρι!

ΒΟΗΘΟΣ: Θὰ μοῦ τὸ πληρώσεις! Θὰ ξεσκεπάσω τὸ παρελθόν σου!

ΠΑΝΤΟΥΚ: Κάντο ντέ! Ήπειρες είμαι ίδιοκτήτης μπορυτέλλου. Πές, δτι κερδίζω 100 μάρκα τὴν ημέρα! Τρέχα καὶ πέστο σ' δλους, σ' δσους ἔχει μείνει κάτι ἀκόμη ἀνάμεσα στὰ σκέλια τους. "Εξω! "Εξω!

ΒΟΗΘΟΣ: (φεύγει) Παλητόβιαρο!

ΠΑΝΤΟΥΚ: (σιγανοτραγουδᾶ τὴ μελωδία, ποὺ ἀκούγεται ἀπὸ τὸ πιάνο) Γιὰ νὰ διορθώσω τὴ ζημιὰ ποδγίνε (ἀνεβαίνει πάνω στὸ τραπέζι καὶ κατεβάζει τὴν πινακίδα), θὰ μποροῦσα π.χ. νὰ ἀγοίξω ἔναν κινηματογράφο μὲ διαφωτιστικὲς ταινίες, τὴν ἄδεια θὰ μοῦ τὴν ἔδινε ἡ Ἀστυνομία στὸ πλ καὶ φί. Μὲ τὶς σχέσεις, ἐξ ἀλλου, πούρχω μὲ τοὺς ἀγώτερους κύκλους, θὰ καταφέρω νὰ φηφιστεῖ νόμος, ποὺ νὰ τιμωρεῖ τὰ κρυφὰ ἔρωτικὰ ραντεβού μὲ φυλάκιση καὶ τὴν ἔκτρωση μὲ θανατικὴ ποινή! Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸ ἐμπό-

ριδ' μας θ' ἀνθίσει καὶ πάλι ἀθόρυβα. Αὐτὸς κανονίζεται.
Ἐκεῖνο που ἔχει μεγάλη ἀξία, εἶγαι οἱ φαεινὲς ἴδεες. (Βγάζει τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ τὴν εἰσόδο, κοιτάζει γύρω του, κάνει μιὰ γκριμάτσα). Τὸ πολὺ σὲ δύο θδομάδες ἀρχίζει πάλι ἡ δουλειά μας. Σήμερα εἶχαν ἔρθει κιθλας οἱ πρῶτοι πελάτες.

(Πατάει ἔνα κουμπί καὶ τὸ φῶς σθένει. Προχωρεῖ ἀργά, σιγανοτραγουδώντας, μὲ τὸ ταμείο του ὑπὸ μάλης, πρὸς τὰ δεῖξια καὶ χάνεται μέσα στὴν κόκκινη πόρτα. Ἀκούγεται μουσική πιάνου καὶ χορευτικὰ δῆματα).